

จัดการเรื่องเงินอย่างมีทักษะ

โดย ลาร์รี่ เบร์เก็ตต์

การจัดการการเงินเป็นเรื่องที่ต้องใส่ใจดูแลอย่างดี ต้องมีการเรียนรู้ทักษะบางอย่าง ลาร์รี่ เบร์เก็ตต์ สละเวลาเพื่อช่วยคริสตชนให้ได้รับความรู้และทักษะในการจัดการกับรายได้ส่วนบุคคลเพื่อให้มีสันติสุข และสามารถเป็นพระพรแก่ผู้อื่นได้ ต่อไปนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดงบประมาณ เกรดิต และหนี้สินจากหนังสือเล่มล่าสุดของเขาที่ชื่อ “ตอบคำถามเรื่องการเงินของครอบครัวคุณ”

สามิฉันคิดว่าเราควรทำงบประมาณ แต่ฉันไม่รู้ว่าจะทำไปทำไม ฉันบริหารเงินได้ค่อนข้างดี และไม่ได้จ่ายมากกว่ารายรับของเรา ฉันคิดว่างบประมาณจะเป็นการจำกัดตัวเราเองเกินไป อย่างไรก็ตาม ฉันต้องการเปิดใจกับพระเจ้า ในพระคัมภีร์มีบอกไว้หรือไม่ว่าทำไมเราต้องทำงบประมาณ?

เป้าหมายของการทำงบประมาณคือ ทำให้คุณเป็นอิสระ ไม่ใช่ทำให้คุณถูกจำกัด พระเจ้าหวังให้เรามีส่วนในการวางแผนทำงบประมาณไม่ใช่เป็นผู้สังเกต ในสุภาษิต 16:9 กล่าวว่า “ใจของมนุษย์จะแผนงานทางของเขา แต่พระเจ้าทรงนำอย่างเท่าของเขา” ดังนั้น หากเรานำแนวคิดเรื่องการเงินมาใช้ พระเจ้าจะประทานสติปัญญาแก่เรา งบประมาณควรทำให้เราหวัดกังวลว่าเราจะมีเงินจ่ายค่าประกันประจำปีหรือไม่, เราจะมีเงินส่งค่าบ้านหรือไม่, หรือว่าเราจะมีเงินซื้อเสื้อผ้าใหม่ให้ลูก เป็นต้น หากคุณไม่มีปัญหาเรื่องเงินเหล่านี้ก็ดีไป แต่พวกเราส่วนใหญ่จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ และอาจเป็นปัญหากับลูก ๆ ของเราด้วยเมื่อพวกเขาเติบโตมีครอบครัวไปในอนาคต ถ้าคุณไม่ใช้งบประมาณ คุณพลาดโอกาสที่จะช่วยให้ลูก ๆ ได้รู้จักการใช้งบประมาณ ดังนั้นคุณสามารถใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือที่ดีในการสอนลูก และใช้เป็นเครื่องวัดวินัยตัวเองได้เป็นอย่างดีด้วย

เราจะพบแนวทางในเรื่องงบประมาณได้ตลอดในพระคำของพระเจ้า เช่นในสุภาษิต 27:23 กล่าวว่า “จงรู้ความทุกข์สุขของฝูงแพะแกะของเจ้าให้ดี และจงเอาใจใส่ฝูงโคของเจ้า” ถ้าเราไม่มีฝูงแพะแกะ พระเจ้าก็อาจจะบอกกับเราว่า “จงรู้งบประมาณค่าเสื้อผ้าของเจ้า, งบประมาณค่าบ้านของเจ้า, และงบประมาณค่าอาหารของเจ้าให้ดี”

ยิ่งไปกว่านั้น เราอาจใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาการสื่อสารที่ดีระหว่างสามีภรรยา เป็นเรื่องที่สามารถนำมาคุยกันเพื่อประนีประนอมกันด้วยเหตุผลได้ งบประมาณเป็นเรื่องง่าย ๆ ถ้าคุณมีเงินอยู่จำนวนหนึ่งสำหรับใช้จ่ายงบประมาณจะช่วยให้คุณตัดสินใจว่าจะใช้เงินจำนวนนั้นอย่างไร

ผมกับภรรยาเคยทำงบประมาณ แต่เรารู้สึกท้อ เพราะเราไม่เคยมีเงินพอสำหรับรายจ่ายแต่ละตัวเลย เรามักต้องตัดรายจ่ายตัวหนึ่งไปใส่ให้กับตัวหนึ่ง เราควรจะเริ่มอย่างไร และจะทำงบประมาณอย่างไรให้เกิดผลได้?

ขั้นแรก ต้องรู้ก่อนว่าเรามีเงินเท่าไรในแต่ละเดือน และปัจจุบันเราใช้เงินนั้นไปอย่างไร เขียนรายละเอียดของเงินที่หามาได้ทั้งหมดจากทุกแหล่ง ซึ่งรวมถึงเงินเดือน โบนัส เงินรางวัลแม้แต่เงินคืนภาษีรวมของทั้งปี แล้วนำมาหารสิบสอง ก็จะเป็นรายเดือน

ขั้นที่สอง ต้องตัดสินใจว่าเราจะใช้จ่ายอย่างไร จำนวนเท่าไร วิธีหนึ่งที่ดีคือการสังเกตต้นข้าวเช็กส่วนตัวของคุณ ย้อนหลังไปสิบสองเดือน แล้วแยกรายจ่ายเป็นประเภทต่าง ๆ เช่น สิบลด, ภาษี, ค่าบ้าน, ชำระเงินกู้, ค่ารถ, ค่าอาหาร เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม หลายคนเขียนเช็คหนึ่งใบแต่มีรายจ่ายหลายตัวในจำนวนนั้น เช่น เราอาจเขียนเช็คหนึ่งใบจำนวน 200 ดอลลาร์จ่ายที่ซูเปอร์มาร์เก็ต โดยที่เป็นค่าอาหารเพียง 100 ดอลลาร์ อีก 100 ดอลลาร์อาจเป็นค่าใช้จ่ายกลุ่มอื่น กรณีนี้ทั้งสามีและภรรยาต่างต้องลงไปซื้อของที่ซูเปอร์มาร์เก็ตสัก 1-2 เดือน แล้วจดไว้ว่าซื้ออะไรไปบ้างแยกประเภทรายจ่ายแต่ละตัว แล้วเปรียบเทียบสิ่งที่จดไว้ ดูว่าจริง ๆ แล้วใช้ไปในเรื่องใดบ้าง

รายจ่ายบางตัวไม่ใช่รายจ่ายประจำ เช่น ค่าเสื้อผ้า ค่าประกันรายปี ค่าซ่อมรถ ให้เฉลี่ยรายจ่ายแต่ละตัวเพื่อหาจำนวนต่อเดือน (เช่น หากที่คุณจดไว้ปรากฏว่า ในรอบสามเดือนได้จ่ายค่าเสื้อผ้าไป 60 ดอลลาร์ คุณก็จะทราบว่ารายจ่ายค่าเสื้อผ้าต่อเดือนเท่ากับ 20 ดอลลาร์)

ขั้นที่สาม ทำงบประมาณจริงสำหรับรอบ 12 เดือน หาวันที่คุณทั้งสองคนว่างตรงกันเพื่อจัดเตรียมงบประมาณ จำนวนรวมค่าใช้จ่ายทุกตัวในงบประมาณไม่ควรเกิน 100% ของรายได้หลังหักภาษี, สิบลด, เงินถวายเป็นต้นนี้เป็นตัวอย่างงบประมาณรายจ่ายของครอบครัว

1. เรื่องบ้าน -32% รวมทุกอย่างที่เกี่ยวกับบ้าน เช่น ค่าผ่อนบ้าน, ค่าซ่อมแซม, ค่าน้ำ, ค่าไฟ
2. ค่าอาหาร -15% จำไว้ว่าของที่ซื้อจากซูเปอร์มาร์เก็ตอาจไม่ใช่ค่าอาหาร รายจ่ายบางตัวอาจจัดอยู่ในกลุ่มอื่น
3. ยานพาหนะ - 15% รวมค่าภาษีรถ, ค่าซ่อม, ค่าน้ำมัน, ค่าประกัน เป็นต้น

4. ค่าประกัน – 5% รวมค่าประกันทุกอย่างที่นายจ้างไม่จ่ายเรา เช่น ประกันชีวิตหรือพิการของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

5. ชำระหนี้ -5% รวมถึงบัตรเครดิต, เงินกู้อื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งไม่รวมค่าบ้าน และค่ารถ

6. นันทนาการ -7% พักร้อน, ค่าตัวคูกีฬา, ไปกินเลี้ยง ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าจะทำงานให้ได้ผลต้องคุมตัวนี้ให้ดี

7. เสื้อผ้า -5%

8. สะสม – 5%

9. อื่น ๆ – 6% ถ้ามีเงินเหลือเรามักใช้หมดไปกับรายจ่ายกลุ่มนี้ ซึ่งเรามักจะจำไม่ได้ว่าจ่ายเป็นค่าอะไรไปบ้าง รายจ่ายตัวนี้รวมถึงพวกอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำความสะอาด, เครื่องสำอาง, ค่าตัดผม, เงินสดย่อยที่ไว้ใช้จ่าย, ค่าอาหารเที่ยง เป็นต้น

ตอนนี้ก็ถึงขั้นตอนสำคัญที่สุด คือการใช้จ่ายไม่ให้เกินวงเงินงบประมาณ เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยวินัยของทั้งสามีและภรรยา จำไว้ว่าในสุภาษิตบอกเราว่า “หลับนิค เคลิ้มหน้อย กอดมือพักนิคหน้อย แล้วความจนจะมามาหาเจ้าอย่างขโมย ความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ” (สุภาษิต 24:33-34)

เราเป็นคู่สมรสใหม่ เราหวังจะให้ชีวิตของเราไปได้ดี เราต้องระวังสิ่งใดบ้างในการพัฒนาและทำงานงบประมาณ?

มีสิ่งที่คุณสมรสทำผิดพลาดในเรื่องงบประมาณหลายอย่าง ต่อไปนี้เป็นบางตัวอย่าง

1. **อย่าไปไกลเกิน** บางคู่วางกฎเกณฑ์ควบคุมการใช้จ่ายอย่างละเอียดพิถีพิถัน นำเสียดายที่บ่อยครั้งกลายเป็นเรื่องที่คนหนึ่งไปควบคุมการใช้จ่ายของอีกคนหนึ่ง

อาการสุดกู่ก็คือไม่มีวินัยที่จะทำตามงบประมาณนั้น มีหลายคู่บอกผมว่า “เราไม่ยอกคิดเรื่องนี้ มันน่าเศร้า” ผมขอยืนยันว่าการคิดให้ดีกว่าจะใช้จ่ายเงินอย่างไรก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้น ดีกว่าไปคิดแก้ปัญหาในภายหลังเมื่อคุณตกหลุมพรางทางการเงินไปเรียบร้อยแล้ว

2. **ระวังอาการ “หาได้มาก ก็ใช้มาก”** คือ พอคุณมีรายได้เพิ่มเติมจากปกติคุณก็ใช้จ่ายมากขึ้นตามไปด้วย เรื่องนี้อันตรายมาก โดยเฉพาะเมื่อรายรับที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นเพียงสถานการณ์ชั่วคราว หรือรายได้ที่ไม่ถาวรของภรรยา เพราะเมื่อภรรยาท้อง, ถูกออกจากงาน, หรือต้องย้ายตามสามี หรืออื่น ๆ ภรรยาจะไม่มีรายได้ ผมแนะนำว่าไม่ควรนำรายได้ของภรรยาเข้ามาคำนวณในการทำงานงบประมาณ เก็บเงินของภรรยาไว้เพื่อรายจ่ายที่จ่ายแบบครั้งเดียว เช่น ซื้อรถ, ค่าน้ำบ้าน, หรือไปพักร้อน

3. **อย่าคิดว่า “มีหนี้สินเล็กน้อยไม่เป็นไร”** ปกติแล้ว “หนี้จำนวนน้อย” มาจากการใช้จ่ายเกินตัว เช่น ไปพักร้อนในที่แพง ๆ, ซื้อของขวัญราคาแพง ๆ, ซื้อรถแพง ๆ เป็นต้น หนี้เล็กน้อยทำให้เดือดร้อน

ได้ เพราะเมื่อเริ่มเข้าสู่วงจรหนี้แล้ว มันก็จะเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ ในที่สุดคุณก็ต้องกู้เงินมาจ่ายเงินยืม นั้น เพราะฉะนั้นควรจำกัดหนี้ของคุณตั้งแต่เริ่ม

4. หลีกเลี่ยงการใช้การอนุมัติวงเงินเบิกเกินบัญชีอัตโนมัติ ซึ่งธนาคารจะยอมให้คุณเขียนเช็คเกินจำนวนเงินที่คุณมีอยู่ในบัญชีได้ ซึ่งก็คือเงินกู้ธนาคารนั่นเอง การอนุมัติวงเงินเบิกเกินบัญชีอัตโนมัติทำให้คุณก็เกียจไม่ติดตามการใช้เช็คของตัวเอง และทำให้เกิดหนี้จำนวนมากขึ้น

5. หลีกเลี่ยงการใช้เครื่องถอนเงินอัตโนมัติ หลายคนไม่ติดตามว่าตัวเองถอนเงินจากเครื่องไปเมื่อไรจำนวนเท่าใดแล้ว ทำให้ใช้เงินเกินที่กำหนดไว้จากงบประมาณจนเป็นนิสัยได้

6. กระทบยอดบัญชีกระแสรายวัน คุณต้องทำสิ่งนี้ทุกเดือนโดยละเอียด มันไม่ใช่เรื่องยาก เจ้าหน้าที่ธนาคารสามารถช่วยอธิบายให้คุณทำสิ่งนี้ได้ง่ายขึ้น

7. ระวังความผิดพลาดที่ธรรมดาที่สุดในการใช้งบประมาณคือความท้อถอย ถ้าใช้งบประมาณในเดือนแรกแล้วไม่ประสบความสำเร็จ ก็จงจำไว้ว่าการพัฒนางบประมาณที่ใช้ได้ผลจริงต้องใช้เวลา นิสัยของเราที่ต้องใช้เวลาที่จะเปลี่ยน โดยเฉพาะนิสัยในการใช้จ่าย อาจใช้เวลาหกเดือนหรือมากกว่านั้นกว่าที่งบประมาณจะเริ่มได้ผล

แต่อย่าท้อถอยและจำไว้ว่า เมื่อคุณมอบความไว้วางใจเรื่องเงินตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้าแล้ว พระองค์สัตย์ซื่อที่จะให้สิ่งที่จำเป็นแก่คุณ งบประมาณดำเนินการเป็นสัญลักษณ์ที่ต้องใช้สติปัญญาจากพระเจ้า ในสุภาษิต 24:3 กล่าวว่า “เรือนั้นเขาสร้างกันด้วยปัญญา และสถาปนามันไว้ด้วยความเข้าใจ”

เราใช้งบประมาณมาหลายเดือนแล้ว แต่เรามีปัญหาเมื่อเราต้องจ่ายเงินจ่ายรายจ่ายที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นโดยนำเงินจากรายจ่ายประจำตัวอื่นที่เราจัดไว้ เราจะจัดการกับรายจ่ายที่ไม่คาดหวังนี้อย่างไร?

รายจ่ายที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นบางอย่างอาจเกิดขึ้นได้ ถ้าคุณดูงบประมาณหนึ่งปี คุณจะพบรายจ่ายที่ไม่คาดหวังพวกนี้เกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งครั้ง เช่น รถเสีย, ค่าทำฟัน, ค่ารักษาพยาบาลเป็นต้น งบประมาณที่ใช้ได้ผลต้องวางแผนสำหรับสิ่งเหล่านี้ด้วย

ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณใช้เงินค่าเสื้อผ้าปีละ 1,200 ดอลลาร์ ก็จะตกเดือนละ 100 ดอลลาร์ ในเดือนที่คุณไม่ใช้เงินนี้ก็ควรเก็บเงินนั้นไว้ใช้ในอนาคต ในตอนสิ้นเดือนให้โอนเงินจำนวนนั้นจากกระแสรายวันเข้าบัญชีออมทรัพย์ในเดือนที่ไม่ได้ใช้ เงินนั้นไม่ใช่ลากลอย แต่มันเป็นรายจ่ายที่ยังมาไม่ถึง หากคุณนำเงินที่เหลือไปใช้อย่างอื่นจนหมด งบประมาณก็จะใช้ไม่ได้ผล งบประมาณเป็นกระบวนการที่ต้องเสียสละในระยะสั้น เพื่อประโยชน์ในระยะยาว

การมีบัตรเครดิตเป็นเรื่องผิดหรือไม่?

บัตรเครดิตไม่ใช่สิ่งเลวร้าย และไม่ใช่ตัวปัญหา ปัญหาอยู่ที่การใช้ที่ไม่ถูกต้อง เด็ก ๆ ส่วนใหญ่เห็นพ่อแม่ใช้บัตรเครดิตซื้อเสื้อผ้า, อาหาร, ของเล่น แต่มีพ่อแม่หลายคนที่จะให้บุตรของตนเห็นเวลาที่ต้องชำระค่าใช้จ่ายจากบัตรเครดิตพ่อแม่ควรแนะนำเด็ก ๆ ว่า “ลูกจำได้ไหมตอนที่เราใช้บัตรเครดิตซื้อของ ตอนนี้เราต้องมาจ่ายค่านั่นแล้วนะ”

ผมพบว่าบัตรเครดิต แม้ไม่ใช่สิ่งจำเป็นต้องมี แต่มันเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เรา ผมขอให้แนวทางบางอย่าง คุณจะได้ไม่พบกับความยุ่งยากในภายหลัง

ในฐานะคู่สมรสคุณควรให้คำสัญญาต่อกันบางอย่างก่อนจะมีบัตรเครดิต 1) อย่าใช้บัตรเครดิตซื้อสิ่งที่ไม่อยู่ในรายจ่ายของงบประมาณเดือนนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่คุณต้องมีคือ งบประมาณ 2) จ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดจากบัตรเครดิตทุกเดือน ห้ามค้างชำระ 3) หากเดือนไหนคุณมีปัญหาไม่สามารถชำระเงินค่าใช้จ่ายจากบัตรเครดิตได้ ให้ยกเลิกใช้บัตรเครดิตตั้งแต่นั้นเลย ถ้าทำตามนี้คุณจะไม่มีปัญหาในการใช้บัตรเครดิตเลย

ในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา เราใช้จ่ายเงินเกินตลอดจนมีหนี้สินรุงรัง เราจะหลุดพ้นจากความยุ่งยากนี้ได้อย่างไร?

ผมขอแบ่งปันทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ซึ่งง่ายที่สุดเท่าที่เคยมีมา กฎข้อแรกคือ “ถ้าคุณไม่ยืมเงิน คุณก็จะมีหนี้” กฎข้อสองคือ “ถ้าคุณไม่ยืมเงินเพิ่ม คุณก็จะมีหนี้สินเพิ่ม”

ดังนั้น สิ่งแรกที่คุณต้องพูดอย่างมั่นใจคือ “ผมจะไม่กู้หนี้ยืมสินเพิ่มขึ้นอีก” เป็นเรื่องของการตัดสินใจล้วน ๆ “เราไว้วางใจพระเจ้าหรือไม่ หรือเราพูดแต่ปากว่าเราไว้วางใจพระเจ้า?” คู่สมรสที่มีหนี้ต้องย้อนกลับกระบวนการไปยังจุดที่เริ่มก่อนนี้ ถ้าคุณใช้บัตรเครดิตแต่ไม่มีเงินจ่ายเดือนแล้วเดือนเล่าหักบัตรเครดิตส่งคืนธนาคารไปเลย

ขั้นต่อไป ก็ทำงบประมาณควบคุมการใช้จ่ายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องอยู่บนความจริงที่เป็นไปได้ อย่าสัญญาว่าจะจ่ายหนี้คืนใคร โดยที่คุณไม่สามารถจ่ายคืนได้จริง ให้คุณเขียนจดหมายบอกเจ้าหนี้แต่ละราย แสดงงบประมาณของคุณให้เขาดู แสดงให้เห็นว่าคุณมีเงินเหลือเท่าไร ให้พวกเขารู้ด้วยว่าคุณเป็นหนี้ใครอีกกี่คน จำนวนเท่าไร ต้องจ่ายคืนในสัดส่วนอย่างไร

ถ้าไม่สามารถจ่ายคืนได้ถึงครึ่งของที่สัญญาไว้ ให้บอกความจริงไป ผมเคยเจรจากับผู้ปล่อยสินเชื่อจำนวนมาก ไม่มีใครต้องการให้ผู้กู้ยืมล้มละลาย สิ่งที่เขาต้องการคือเงิน ผมไม่เคยเจอเจ้าหนี้ที่ไม่ยอมผ่อนผันให้ลูกหนี้ หากลูกหนี้สัจซื่อและเข้าหาเจ้าหนี้

เข้าหาเจ้าหนี้ดีกว่าหนีเจ้าหนี้ เป็นกฎหนึ่งที่พระคัมภีร์สอนไว้ มัทธิว 5:25 กล่าวว่า “จงปรองดองกับคู่ความโดยเร็วในขณะที่พากันไปศาล เกือบกว่าคู่ความนั้นจะอายัดท่านไว้กับผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาจะมอบท่านไว้กับผู้คุมและท่านจะต้องถูกขังไว้ในเรือนจำ” นั่นหมายความว่าให้เราสัญญาว่า “ผมจะไม่สร้างหนี้เพิ่ม ผมจะสัจซื่อกับเจ้าหนี้ ผมจะยอมสละในสิ่งที่ผมจำเป็นต้องสละและผมจะจ่ายตามที่ผมสัญญาไว้”

แล้วมันก็จะกลายเป็นความรับผิดชอบของพระเจ้าที่จะช่วย ซึ่งครอบครัวทั่วไปควรปลดหนี้ภายในเวลาสองปี (ยกเว้นครอบครัวที่ประกอบธุรกิจหรือขาดทุนในการลงทุน)

เมื่อคุณสัญญาว่าจะจ่ายเจ้าหนี้เท่าที่จะสามารถทำได้ในแต่ละเดือน สัญญาอีกข้อหนึ่งก็คือ หากมีรายได้เพิ่มเติมเข้ามา จะนำอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของรายได้นั้นมาจ่ายเจ้าหนี้ คุณต้องพยายามจ่ายหนี้รายเล็กก่อน แล้วถัดไปตามลำดับ แล้วหนี้ก็จะเริ่มหายไป ทุกคนที่มีหนี้รู้ว่าตอนสร้างหนี้แล้วได้เงินไปใช้นั้นสนุกแต่ตอนหาเงินมาชำระหนี้มันไม่สนุกเลย

ถ้าพระเจ้าไม่ต้องการให้คริสเตียนเป็นหนี้การกู้เงินซื้อบ้านก็ผิดด้วยหรือไม่?

พระคำของพระเจ้าไม่ได้ห้ามยืมเงิน แน่นอนคู่สมรสใหม่แทบทุกคู่ต้องยืมเงินซื้อบ้าน การกู้ยืมต้องทำสัญญาเงินกู้ซึ่งมีความเสี่ยงเพราะหากคุณจ่ายไม่ได้ บ้านก็อาจถูกยึด ดังนั้นหากคุณกู้เงินซื้อบ้านก็ควรจ่ายคืนเงินกู้ให้เร็วที่สุด

เราอยากลงทุน แต่ไม่รู้ว่าจะแบ่งอย่างไรระหว่างเงินออมกับเงินเก็บ แตกต่างกันหรือไม่ และจะแบ่งอย่างไร?

การออมเงินกับการเก็บสะสมต่างกัน ในสุภาษิต 6:6-8 ยกเรื่องมดว่า “คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปหามดไป พิจารณาหุ้ดหางของมัน และจงฉลาด โดยปราศจากผู้หัวหน้า เจ้าหนี้ที่หรือผู้ปกครอง มันเตรียมอาหารของมันในฤดูแล้งและสะสมของกินของมันในฤดูเกี่ยว” ในเดือนแห่งการเก็บเกี่ยว มดรวบรวมอาหารที่ต้องการในฤดูหนาว เก็บไว้ในยามต้องการ

ผมยังจำบทความเกี่ยวกับฝูงมดที่เคลื่อนย้ายจากนิวอิงแลนด์ไปฟลอริดาได้ ในช่วงปีแรกมดขนอาหารมาเก็บไว้ในรังของพวกมัน แต่ปีนั้นไม่มีฤดูหนาว ปีต่อมาพวกมันก็เลยลดจำนวนอาหารที่เก็บ แต่ปีต่อมาก็ไม่มีฤดูหนาวอีก พวกมดเหล่านั้นจึงเลิกเก็บอาหารคุณ

การออมทรัพย์เป็นสิ่งที่ดี ป้องกันเพื่อความจำเป็นในอนาคต การเก็บเงินเป็นการขาดความเชื่อโดยพื้นฐานแล้วแตกต่างกันคือที่ทัศนคติ

หลายปีมานี้ ผมให้คำปรึกษากับหลายคู่ ซึ่งเจอปัญหาการเงินเพราะตกงาน หลายคูมีเงินฝากในบัญชีออมทรัพย์ แต่พวกเขากู้ยืมเงินมาใช้แทนที่จะใช้เงินออมของตัวเอง เมื่อผมถามว่าทำไมไม่ใช้เงิน

ออมนั้น พวกเขาตอบว่าที่ไม่ใช่เพราะต้องการความมั่นคงปลอดภัย ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้ออมทรัพย์ แต่พวกเขาเก็บตุนทรัพย์

การเก็บรวบรวมเงินอย่างไม่คิดอาจทำให้เกิดความเหินแก่ตัวและอวดตัว ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำสุด ๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา เบอร์นาร์ด บารุช สามารถเก็บเงินได้เป็นล้าน ๆ ดอลลาร์

ผู้สื่อข่าวเคยถามเขาว่า “คุณบารุชครับผมรู้ว่าคุณเป็นคนมั่งคั่งมาก เมื่อไรจะพอครับ?”

เขาตอบว่า “อีกนิดหนึ่ง”

ทัศนะนั้นตรงข้ามกับพระคำของพระเจ้าและคริสเตียนต้องระวังให้ดี มันน่าเสียดายที่จะลงทุนทั้งชีวิตเพื่อเป้าหมายที่ไร้ค่า “เหตุฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายไม่สัจย์ชื่อในทรัพย์สมบัติธรรมใครจะมอบทรัพย์สมบัติอันแท้ให้แก่ท่านเล่า และถ้าท่านทั้งหลายมิได้สัจย์ชื่อในของของคนอื่นใครจะมอบทรัพย์อันแท้ให้เป็นของท่านเล่า” (ลูกา 16:11-12)

จงวางแนวทางในการเก็บเงินว่าจะเก็บเท่าไร เพื่ออะไร แล้วทำตามแผนนั้น และอย่าให้ความคิดของคุณติดอยู่กับทัศนคติของชาวโลก

ผมเป็นพนักงานขายและรายได้ของผมขึ้นลงไม่เท่ากันในแต่ละเดือน บางเดือนผมแทบไม่มีรายได้เลย งบประมาณจะช่วยผมได้อย่างไร?

ครอบครัวที่มีรายได้ขึ้นลง ยังมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณมากกว่าครอบครัวที่มีเงินเดือนประจำ มีหลายคนที่มีรายได้ผันแปรขึ้นลง ต้องมีหนี้สินเพราะพวกเขาออมเงินในเดือนที่รายได้น้อยและเดือนที่รายได้สูงก็เอาไปใช้หมดไม่เอามาจ่ายหนี้ ผมจะบอกว่าไม่ใช่เพียงแค่งานขายเท่านั้นที่เป็นเช่นนี้ พวกนักกีฬาที่มีรายได้สูงก็เป็นเช่นนี้ด้วย นักฟุตบอลอาชีพในอเมริกา จะเริ่มฤดูกาลในเดือนมิถุนายนจนถึงเดือนธันวาคม ถ้าพวกเขาไม่ทำงบประมาณ พอถึงเดือนมกราคม ก็ไม่มีเงินใช้

การทำงบประมาณที่เหมาะสมกับรายได้ที่ผันแปร ต้องกำหนดว่ารายได้รวมทั้งปีมีเท่าไรแล้วนำมาหารด้วยสิบสอง แล้วทำงบประมาณจากข้อนั้น คุณควรนำเงินฝากบัญชีออมทรัพย์และถอนมาใช้ตามงบเฉลี่ยแต่ละเดือนมันก็จะถ่วงเฉลี่ยระหว่างเดือนที่รายได้มาก กับเดือนที่มีรายได้น้อยหรือไม่มีเลย

ผมอยากให้คุณดูกฎในสุภาษิต 27:12 “คนหยิ่งรู้ เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสียแต่คนเขลาเดินเรื่อยไป และรับอันตรายนั้น”

เกี่ยวกับผู้เขียน

ลาร์รี เบอร์เก็ตต์ เขียนหนังสือการเงินแปลเล่ม รวมถึง “How to Manage Your Money and Your Finances in Changing Times” ในปี 1976 ก่อตั้ง Christian Financial Concept องค์กรไม่แสวงกำไร

เพื่อสอนกฎการจัดการการเงินตามพระคัมภีร์ให้คริสเตียน

เขาจัดรายการวิทยุทุกวัน

ออกอากาศกระจายเสียงทั่วโลกกว่า 540 สถานี เบิร์กเก็ตต์ และภรรยา อาศัยอยู่ในรัฐจอร์เจีย

ที่มา : เพื่อนผู้นำ, ปีที่ 6 ฉบับที่ 30 กันยายน - ตุลาคม 1997, หน้า 16-21.